

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 14. listopadu 2022 v trestní věci obžalovaného Xxx, narozeného xxx, odvolání poškozené České televize, IČO 00027383, a odvolání poškozeného OSA – Ochranného svazu autorského pro práva k dílům hudebním, z.s., IČO 63839997, proti rozsudku Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 28. 6. 2022, č. j. 4 T 63/2022 - 379, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání poškozených České televize a OSA – Ochranného svazu autorského pro práva k dílům hudebním, z.s. **zamítají**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný Xxx uznán vinným přečinem porušení autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle § 270 odstavec 1, odstavec 2 písmeno c) trestního zákoníku, jehož se měl podle skutkových zjištění okresního soudu dopustit tím, že

v období od 17. 7. 2018 do 22. 2. 2021, v Bílovci-Staré Vsi, okres Nový Jičín, ze svého počítače v domě č.p. xxx v úmyslu získat neoprávněný prospěch, zejména v rozporu s ustanoveními § 12 odst. 1, odst. 4 písm. a), § 13 odst. 1, § 30 odst. 3, § 71 odst. 1, odst. 2 písm. c), § 76 odst. 1, odst. 2 písm. a), § 80 odst. 1, odst. 2 písm. a) zákona číslo 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen autorský zákon) porušil právo autora na rozmnožování díla a v rozporu s ustanoveními § 12 odst. 4 písm. f), § 18 odst. 1, odst. 2, § 71 odst. 2 písm. g), § 76 odst. 1, odst. 2 písm. e), § 80 odst. 1, odst. 2 písm. e) autorského zákona porušil právo autora na sdělování díla veřejnosti tím, že prostřednictvím veřejně přístupné sítě Internet, bez souhlasu oprávněných nositelů autorských práv, na filehostingový server (datové uložště) www.fastshare.cz, z uživatelského účtu s nickem "xxx", vložil 632 rozmnoženin audiovizuálních děl nebo zvukové obrazových záznamů (např. Dolittle (2020), 12 hrdinů (2018), Alvin a Chipmunkové 4 (2015), Bloodshot (2020), Matrix 1 (1999)), 2 rozmnoženiny PC her (Crysis 3) a 12 rozmnoženin hudebních děl (např. Čechomor - Radosti života, Škwor - 15 let), ačkoli věděl, že jde o díla chráněná autorským právem a ke jejich šíření mu nebyl majiteli autorských práv udělen souhlas, kdy tímto je zpřístupnil veřejnosti, která si je mohla kdykoli volně stáhnout, přičemž za provedená stažení jím umístěných děl obdržel od společnosti Fusion Media s.r.o. provozující filehostingové uložště www.fastshare.cz finanční provizi v celkové výši 1.727 Kč, čímž neoprávněně zasáhl ve značném rozsahu do zákonem chráněných práv k autorským dílům, jejichž práva drží vlastníci autorských práv, a to konkrétně subjektům:

AEROFILMS s.r.o., IČ: 27154271, sídlem Jirečkova č. p. 1008/8, 170 00 Praha; ČESKÁ TELEVIZE, IČ: 00027383, sídlem Na hřebenech II 1132/4, 147 00 Praha 4; Electronic Arts, sídlem Redwood City, Kalifornie, USA (zastoupena společností Rott, Ružička & Guttman a spol., IČ: 07689560, se sídlem Vyskočilova č. p. 1566, 140 00 Praha 4-Michle); Fénix Distribution s.r.o., IČ: 04581415, sídlem Petra Rezka 1723/1a, 140 00 Praha 4-Nusle; NORTH VIDEO s.r.o., IČ: 44568843, sídlem Mezní 3430, 400 11 Ústí nad Labem; OSA - Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, z.s., IČ: 63839997, sídlem

Čs. armády 786/20, 160 00 Praha 6; TV Nova s.r.o., IČ: 45800456, sídlem Kříženeckého náměstí 1078, 152 00 Praha; Vertical Entertainment s.r.o., IČ: 03800130, sídlem Soukenická 1194, 110 00 Praha; VAPET Production, spol. s r.o., IČ: 48118168, sídlem Vybíralova 973, 198 00 Praha,

a dále subjektům zastoupeným Českou protipirátskou unií, IČ: 45768706, sídlem Sokolovská 37/24, 186 00 Praha; AQS, a.s., IČ: 25655922, sídlem Kunětická 2534/2, 120 00 Praha (divize Magic Box); BLUE SKY FILM DISTRIBUTION a.s., IČ: 27401413, sídlem Sněmovní 173, 118 00 PRAHA; Bohemia Motion Pictures a.s., IČ: 03691900, sídlem Všebrdova 560/2, 118 00 Praha-Malá Strana; BONTONFILM a.s., IČ: 26737493, sídlem Na Poříčí 1047/26, 110 00 Praha 1-Nové Město; Cinemart, a.s., IČ: 45272514, sídlem Národní 60/28, 110 00 Praha 1; FILM EUROPE, s.r.o., IČ: 28922921, sídlem V jámě 699/1, 110 00 Praha; HBO Europe s.r.o., IČ: 61466786, sídlem Jankovcova 1037/49, 170 00 Praha; HOLLYWOOD C.E., s.r.o., IČ: 43872646, sídlem Rybná 716/24, 110 00 Praha 1; Národní filmový archiv, IČ: 00057266, sídlem Malešická 2706, 130 00 Praha; Urania s.r.o., IČ: 25703277, sídlem Sokolovská č. p. 47, 186 00 Praha.

2. Za uvedený přečin byl obžalovaný odsouzen podle § 270 odstavec 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře 8 měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odstavec 1 a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 let. Zároveň mu byl podle § 67 odstavec 1 trestního zákoníku uložen peněžitý trest ve výměře 40 denních sazeb po 400 Kč, celkem ve výši 16 000 Kč, a podle § 70 odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku trest propadnutí věci, a to stolního počítače LG.
3. Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu byli všichni poškození odkázáni se svými nároky na řízení ve věcech občanskoprávních, včetně poškozené České televize a poškozeného OSA – Ochranného svazu autorského pro práva k dílům hudebním, z.s.
4. Proti rozsudku soudu I. stupně podali odvolání poškození Česká televize a OSA – Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, z.s., a to proti výrokům, jimiž byli podle § 229 odstavec 1 trestního řádu odkázáni se svými nároky na řízení ve věcech občanskoprávních.
5. Poškozená Česká televize v odvolání namítla, že řádně a včas uplatnila svůj nárok na náhradu škody a tento také řádně a přehledně vyčíslila. V podání ze dne 17. 12. 2021 uvedla seznam titulů děl, u nichž je držitelem autorských práv a práv souvisejících, přičemž vyčíslila požadovaný nárok na částku 56 528 Kč, když vyčíslila výši škody u každého jednotlivého díla zvlášť. Uvedená částka vychází u děl, kde byl zjištěn počet stažení, z počtu stažení a průměrné ceny zpřístupnění obdobných děl na VOD (Video on Demand) platformách. U děl, kde nebyl zjištěn počet stažení, je pak vycházeno z doby neoprávněného zpřístupnění díla na internetu a z interního ceníku poškozené. Poškozená tak má za to, že nebylo třeba žádného rozsáhlého dokazování k rozhodnutí o náhradě škody, proto nebyl dán ani důvod pro odkázání poškozené do občanskoprávního řízení. Dále poškozená vyjádřila v odvolání názor, že jedním z důvodů zavedení institutu dohody o vině a trestu bylo vytvoření možnosti pro rychlejší, snazší a účelnější uspokojení nároku poškozeného na náhradu škody. Může-li soud rozhodnout podle § 228 odstavec 1 trestního řádu, nemá poškozeného zbytečně odkazovat. Dále poukázala ve vztahu k problematice výše škody způsobené nositelům autorských práv též na rozhodnutí Nejvyššího soudu ve věci sp. zn. 5 Tdo 171/2014.
6. Poškozená navrhla, aby krajský soud změnil napadený rozsudek ve výroku o náhradě škody a uložil obžalovanému podle § 228 odstavec 1 trestního řádu povinnost zaplatit poškozené České televizi škodu ve výši 56 528 Kč, případně rozsudek zrušil a vrátil věc soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
7. Poškozený OSA – Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, z.s. v odvolání namítl, že byly splněny podmínky pro přiznání nároku na vydání bezdůvodného obohacení v adhezním

řízení. Konstatuje, že okresní soud zcela opomněl skutečnost, že nad rámec původně uplatněné částky 12 537 Kč poškozený dalším podáním ze dne 24. 2. 2022 upravil rozsah požadovaného bezdůvodného obohacení na částku 33 242 Kč. Nárok byl tedy uplatněn včas a v rámci svých podání poškozený také uvedl skutečnosti relevantní pro vydání bezdůvodného obohacení a jeho výši prokázal připojenými důkazy. K podanému odvolání dále doplnil další reciproční smlouvy, původně ve vzorovém znění, uzavřené s kolektivními správci ve Velké Británii, USA a Německu. V daném případě tedy nebyly splněny podmínky pro postup podle § 229 odstavec 1 trestního řádu a okresní soud předložené důkazy nijak nehodnotil, neboť je zcela pominul. Poškozený se dále vyjádřil ke svému právnímu postavení, kdy je jeho hlavní činností kolektivní správa práv autorů hudebních děl s textem či bez textu a podle § 99 autorského zákona je povinen domáhat se vlastním jménem na účet nositelů práv nároku na náhradu škody či nároku na vydání bezdůvodného obohacení z neoprávněného výkonu kolektivně spravovaného práva. Autorský zákon v § 40 odstavec 4 stanoví, že se nositel práv může domáhat buď nároku na náhradu škody, nebo alternativně nároku na vydání bezdůvodného obohacení ve výši dvojnásobku obvyklé odměny. Možnost uplatnit nárok na vydání bezdůvodného obohacení není přitom sekundární povahy a je na nositeli práv, jaký nárok uplatní. V případě nároku poškozeného tedy nelze postupovat cestou určování výše škody a ušlého zisku, ale je třeba pouze zjistit výši obvyklé odměny a mít za prokázané, že jednáním obviněného došlo k zásahu do kolektivně spravovaného autorského práva. Ve vztahu k otázce obvyklé odměny poškozený uvedl, že dle ustálené judikatury lze sazebníku odměn kolektivního správce OSA v zásadě přisoudit hodnotu měřítko výše obvyklé autorské odměny, přičemž poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 21. 12. 2012, sp. zn. 30 Cdo 1759/2011. Obvyklá odměna za užití hudebních děl, jak učinil obviněný, je tedy jednoduše určitelná dle příslušných sazebníků OSA, které byly v předmětném trestním řízení dodány jako podklad v podání ze dne 24. 2. 2022 a zároveň byla doplněna i metoda výpočtu obvyklé odměny dle tohoto sazebníku. Zásah do chráněných autorských práv je přitom objektivní stránkou skutkové podstaty trestného činu porušení autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle § 270 trestního zákoníku, okresní soud tak musel mít za prokázané, že k zásahu do chráněných práv došlo. K prokázání, že zásah směřoval i vůči hudebním dílům nositelů práv, jejichž práva spravuje OSA, poškozený doložil množství důkazů. Konkrétně doložil sestavy několika filmových titulů, k nimž doplnil smlouvy o zastupování práv s autory hudebních děl zařazených v těchto filmech a k hudebním skladbám. Množství titulů zpřístupňovaných obviněným je přitom tak velké, že detailní prokázání správy práv u všech těchto titulů je natolik časově a finančně náročné, že by pro kolektivního správce nebylo dále efektivní vymáhat práva nositelů práv v trestním řízení. Systém kolektivní správy v oblasti hudebních děl je rozsáhlý a OSA spravuje na území ČR práva více než 4 milionů individuálních nositelů práv českých i zahraničních. Je tak s pravděpodobností hraničící s jistotou možné dospět k závěru, že důkazy předložené pro vzorek titulů se uplatní i u naprosté většiny dalších titulů.

8. Poškozený navrhl, aby krajský soud podle § 259 odstavec 3 trestního řádu rozhodl tak, že poškozenému přizná vůči obviněnému nárok na vydání bezdůvodného obohacení ve výši 33 242 Kč. Pokud odvolací soud posoudí věc tak, že chybí výrok o přiznání nároku na vydání bezdůvodného obohacení či je neúplný, navrhuje poškozený, aby odvolací soud vrátil věc okresnímu soudu s příkazem, aby o chybějícím výroku rozhodl nebo neúplný výrok doplnil.
9. Obě odvolání byla podána včas, tj. před skončením osmidenní lhůty od doručení rozsudku (§ 248 odstavec 1 trestního řádu), oprávněnou osobou [§ 246 odstavec 1 písmeno d) trestního řádu ve spojení s § 245 odstavec 1 věta třetí trestního řádu] a Krajský soud v Ostravě, jako soud odvolací (§ 252 trestního řádu), neshledal ani jiných důvodů k jejich zamítnutí podle § 253 odstavec 1 trestního řádu nebo odmítnutí podle § 253 odstavec 3 trestního řádu.
10. Z podnětu podaných opravných prostředků krajský soud přezkoumal podle § 254 odstavec 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání,

a to z hlediska vytýkaných vad, jakož i správnost postupu řízení napadenému rozsudku předcházející, a po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl k závěru, že odvolání poškozených nejsou důvodná.

11. O odvoláních poškozených jednal krajský soud ve veřejném zasedání dne 14. 11. 2022 v nepřítomnosti obžalovaného, který se po řádné omluvě k veřejnému zasedání nedostavil a požádal o projednání věci v nepřítomnosti, když tomuto postupu nebránily žádné překážky a současně bylo ověřeno, že se aktuálně nenachází ve výkonu vazby, trestu ani zabezpečovací detence.
12. Předně krajský soud konstatuje, že napadeným rozsudkem došlo ke schválení dohody o vině a trestu uzavřené dne 19. 5. 2022 mezi státním zástupcem Okresního státního zastupitelství v Novém Jičíně a obviněným Xxx. Součástí sjednané dohody o vině a trestu nebyl výrok o náhradě škody. O návrhu na schválení dohody o vině a trestu okresní soud rozhodoval ve veřejném zasedání dne 28. 6. 2022 ve smyslu § 314q odstavec 1 trestního řádu. Okresnímu soudu lze vytknout procesní pochybení spočívající v tom, že v rozporu s výše citovaným ustanovením nevyrozuměl o veřejném zasedání žádného z poškozených. Svou povahou se však jedná o procesní vadu, která nemá vliv na správnost a zákonnost přezkoumávané části rozsudku. Pokud se týče výroku o vině a trestu, ten odvoláním napaden nebyl, ať již ze strany obžalovaného, nebo státního zástupce, a ve světle ustanovení § 245 odstavec 1 věta druhá trestního řádu takové odvolání ani není přípustné, byl-li rozsudek okresního soudu vyhlášen v souladu s dohodou o vině a trestu, což bylo v projednávaném případě splněno. V této části je proto rozsudek okresního soudu v právní moci, čímž je odvolací soud vázán skutkovými zjištěními, která se promítla do popisu skutku ve výroku o vině napadeného rozsudku. Lze dodat, že v popisu skutku výroku o vině není specifikována výše způsobené škody jednotlivým poškozeným.
13. Ve vztahu k napadeným výrokům týkajícím se poškozených okresní soud v odůvodnění napadeného rozsudku uvedl, že uplatněné nároky jednotlivých poškozených jsou stanoveny na základě konkretizovaných požadavků, zejména podle počtu jednotlivých stažení či umístění autorských chráněných děl na internetu zpravidla v přehledových tabulkách, avšak bez doložení dalších důkazů prokazujících oprávněnost stanovených cen za jednotlivé stažení autorského díla apod. Jelikož se svou povahou jedná o skutečnosti, které významným způsobem přesahují možnosti vedení dokazování v otázce náhrady škody, odkázal soud v souladu s ustanovením § 229 odstavec 1 trestního řádu poškozené společnosti s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
14. S výše uvedeným závěrem se krajský soud ztotožňuje.
15. Podle § 314r odstavec 1 trestního řádu o nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení rozhoduje soud v rozsahu uvedeném v dohodě o vině a trestu, pokud s ní poškozený souhlasí, nebo pokud dohodnutý rozsah a způsob náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydání bezdůvodného obohacení odpovídá řádně uplatněnému nároku poškozeného (§ 43 odst. 3).
16. Podle § 314r odstavec 4 trestního řádu soud dohodu o vině a trestu schválí odsuzujícím rozsudkem, ve kterém uvede výrok o schválení dohody o vině a trestu a výrok o vině a trestu, případně ochranném opatření, v souladu s dohodou o vině a trestu. Výrok o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení soud uvede v souladu s dohodou o vině a trestu, se kterou poškozený souhlasí, nebo s dohodou o vině a trestu, v níž dohodnutý rozsah a způsob náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydání bezdůvodného obohacení odpovídá řádně uplatněnému nároku poškozeného (§ 43 odst. 3); jinak soud postupuje

podle § 228, pokud je skutkový stav spolehlivě prokázán opatřenými důkazy, popřípadě podle § 229.

17. V obecné rovině platí pro adhezní řízení, že jde svým způsobem o řízení připojené k řízení trestnímu, které nahrazuje řízení civilní sporné, a ač se postupuje podle trestního řádu, zůstává v zásadě obdobné postavení rolí mezi poškozeným (žalobcem) a obžalovaným (žalovaným). Povinnost prokázat důvodnost nároku žalobce je zde modifikována do povinnosti poškozeného doložit důvod a výši škody (srov. § 43 odst. 3 trestního řádu). Jestliže tedy poškozený řádně svůj nárok na náhradu škody nedoloží, nelze mu vyhovět a nárok přiznat.
18. Krajský soud zdůrazňuje, že v rámci veřejného zasedání konaného za účelem rozhodnutí o návrhu na schválení dohody o vině a trestu se v souladu s § 314q odstavec 5 trestního řádu dokazování neprovádí. V tomto světle a v kontextu celého institutu dohody o vině a trestu se jeví možnost soudu rozhodnout o uplatněných nárocích poškozených podle § 228 trestního řádu i v případě, kdy nebyl v rámci dohody o vině a trestu zároveň dohodnutý rozsah a způsob náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydání bezdůvodného obohacení, poněkud problematická, jelikož je rozhodováno jen na základě důkazů založených ve spise, aniž by se obviněný mohl k nim vyjádřit, aniž by mohl rozhodnutí soudu v tomto směru předvídat a aniž by se v dobrovolně uzavřené dohodě předem vzdal práva na dokazování těchto konkrétních skutečností, které nejsou dohodou dotčeny (viz k tomu ŘÍHA, Jiří. § 314r [Rozhodnutí o neschválení a o schválení dohody o vině a trestu]. In: ŠÁMAL, Pavel a kol. Trestní řád. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 3688.). Proto je v takových případech nezbytné postupovat zvláště obezřetně a rozhodnout podle § 228 odstavec 1 trestního řádu skutečně jen tam, kde je nárok uplatněný poškozeným bez jakýchkoliv pochybností prokázán důkazy opatřenými v přípravném řízení. Tak tomu ovšem v projednávaném případě není ani u jednoho z odvolatelů., když v rámci přípravného řízení nebyla otázka výše způsobené škody podrobněji řešena.
19. Ve vztahu k odvolacím námitkám poškozené České televize uvádí krajský soud následující. Pokud je zmiňován jako jeden z důvodů pro zavedení institutu dohody o vině a trestu rychlejší, snaží se účelnější uspokojení nároku poškozeného na náhradu škody, logicky se to vztahuje právě na ty případy, kdy je způsob vypořádání nároku poškozeného na náhradu škody přímo součástí sjednané dohody o vině a trestu, nikoliv na případy, kdy dohoda o vině a trestu neobsahuje rozsah a způsob náhrady škody. Pokud je pak v odvolání poukazováno na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 8. 10. 2014, sp. zn. 5 Tdo 171/2014, pomíjí odvolatelka poněkud zásadní závěr plynoucí z tohoto rozhodnutí, a to, že objasnění ztráty na zisku (popř. i bezdůvodného obohacení) oprávněných nositelů práv podle autorského zákona a práv s nimi souvisejících způsobené tím, že pachatel bez jejich souhlasu a vědomí zpřístupnil dílo na počítačové síti Internet, je nepochybně složité a vyžaduje odborné znalosti, pročez je k jejímu kvalifikovanému určení namísto přibrat znalce. V zásadě pak v takových případech nelze o důvodnosti uplatněných nároků na náhradu škody či bezdůvodného obohacení vycházet pouze z vlastního vyčíslení poškozeného učiněného na základě interních sazebníků či ceníků. Tím by byla v podstatě popřena povinnost poškozeného doložit důvod a výši uplatněného nároku, když by se objektivní posouzení vysoce složité a odborné otázky svěřovalo toliko samotnému poškozenému, který má postavení strany řízení (§ 12 odstavec 6 trestního řádu) a hájí v řízení své vlastní partikulární zájmy. Přezkum oprávněnosti a důvodnosti konkrétního vyčíslení soudem je pak značně omezen právě s ohledem na odbornost dané otázky. Proto má posuzovat odborné otázky nezávislý odborník, ať už v podobě odborného vyjádření či znaleckého posudku. Z výše uvedených důvodů odvolací soud nepřisvědčil odvolacím námitkám poškozené, když ze způsobu jejího vyčíslení škody vyplývá, že dílem došla ke konečné částce na základě svého interního ceníku, který navíc žádným způsobem nekonkretizovala, dílem je popsán způsob výpočtu pouze obecný a nekonkrétní, pokud uvádí, že je vycházeno z průměrné ceny zpřístupnění obdobných děl na VOD platformách. Není totiž zřejmé, na základě jakých kritérií byla posouzena ona obdobná díla a jak konkrétně byla vypočtena zmíněná průměrná cena a které

platformy VOD byly pro daný výpočet použity. Objektivně tedy není možné na základě poškozenou doloženého vyčíslení výše škody posoudit oprávněnost takto uplatněného nároku.

20. Ve vztahu k odvolacím námitkám poškozeného OSA – Ochranného svazu autorského pro práva k dílům hudebním, z.s. uvádí krajský soud následující. Lze přisvědčit tomu, že okresní soud v odůvodnění napadeného rozsudku pominul, že poškozený původně uplatněný nárok rozšířil z částky 12 537 Kč na částku 33 242 Kč. Jedná se však toliko o dílčí formální nedostatek odůvodnění nemající vliv na zákonnost a správnost napadeného výroku. Ve vztahu k nároku poškozeného na vydání bezdůvodného obohacení lze totiž zcela odkázat na argumentaci uvedenou výše o nutnosti posoudit tuto odbornou otázku s ohledem na její složitost nezávislým odborníkem. Nelze přitom vycházet pouze z interního sazebníku poškozeného. Ostatně i na konkrétním postupu poškozeného v přípravném řízení lze příkladně doložit nedostatečnost takového postupu, když nejdříve byla uplatněna částka 301 615 Kč (č.l. 162 – 163), posléze částka 12 537 Kč (č.l. 172) a nakonec částka 33 242 Kč (č.l. 176 – 180), přičemž k poslednímu rozšíření uplatněného nároku došlo s ohledem na administrativní pochybení v důsledku chybně vyplněné sazby odměny. Pro soud je ovšem věcný přezkum takového vyčíslení a jeho správnosti značně ztížen. Dle názoru odvolacího soudu pak v rámci trestního řízení nelze ani rezignovat na skutečné prokázání důvodnosti nároku ve smyslu prokázání správy autorských práv u konkrétních neoprávněně sdílených titulů s odůvodněním, že takové prokázání by pro poškozeného nebylo ekonomicky efektivní. V důsledku tedy poškozený v projednávané věci ani neprokázal, ve vztahu ke kterým obžalovaným neoprávněně sdíleným titulům vykonává příslušnou zákonem mu svěřenou správu.
21. Lze shrnout, že v projednávané věci poškození důvodnost svých nároků dostatečným způsobem nedoložili. Za účelem řádného posouzení důvodnosti uplatněných nároků poškozených by bylo nezbytné provádět další dokazování znaleckým posudkem přesahující svým rozsahem účel trestního řízení, navíc zde v podobě řízení o návrhu na schválení dohody o vině a trestu, kde zákon ani provádění žádného dokazování nepředpokládá. Jestliže tedy okresní soud odkázal poškozené podle § 229 odstavec 1 trestního řádu s jejich nároky na řízení ve věcech občanskoprávních, nelze takovému závěru nic vytknout. Odvolací námitky poškozených shledal krajský soud nedůvodnými, když napadené výroky o náhradě škody podle učiněné § 229 odstavec 1 trestního řádu jsou zákonné a odůvodněné.
22. Proto byla krajským soudem odvolání poškozených České televize a OSA – Ochranného svazu autorského pro práva k dílům hudebním, z.s. podle § 256 trestního řádu zamítnuta jako nedůvodná.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Ostrava 14. listopadu 2022

Mgr. Monika Zubková v. r.
předsedkyně senátu

Vypracoval:
Mgr. Adam Falter v. r.